

V. 1946

СЛАВЯНИЗЪ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Излиза три пъти въ седмицата
всѣки:
Вторникъ, Четвъртъкъ и Събота.

ЦѢНА:
За година 20 лева сребърни
„ шестъ месеци 12 лева ср.
„ три „ 7 „ „
Единъ брой 20 стотинки.

Сичко което се отнася до вѣстника
надписва се направо до
Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ

Неплатени писма не се приематъ
Ръкописи назадъ се невраќатъ

За обявления се заплаща:
За всѣки рѣдъ при пръвѣ нхтъ 20 ст.
За „ „ „ вторий „ 10 ст

Руссе, 8 Мартъ 1885 год.

Вѣстникъ „Руссе“ брой 48, съ водната си статия подъ надсловъ „Анкетната комиссия“, тъй безочливо хули, напада и клевети анкетната комиссия на Народното Събрание, щото въвкой човѣкъ, който има що годѣ разсъдакъ не може да се невъзмути. Съ тая статия реченний вѣстникъ нарича членовѣтъ на комиссията лжжци, тѣхнитѣ дѣйствиа лжжовни и фалшиви, тѣхъ самитѣ недоброевъѣстни, безобразни и безчестни. Това сжщото се повтѣря и въ брой 49 на сжщия вѣстникъ. Даже още повече. На първата страница, стжлъбъ 1-й, комиссията се обвинява въ лжжа и фалшификация; въ 2-ия стжлъбъ комиссията се обвинява че „отъ безчестности и суратсжжжжъ е изопачила истинната“; въ 3-ия стжлъбъ представителитѣ на Народното Събрание, които сж вѣзли въ тая комиссия, се наричатъ „безсрамни и безчестни“. Всякой който е прочелъ тия статии въ споменжтитѣ два броя, е видѣлъ до какви срѣдства се домогватъ днешнитѣ Български опозиционери. Ние разбираме свобода на печата, нѣ да се хулятъ по такъвъ единъ начинъ народнитѣ представители, това вече не разбираме. Желателното е да се знае, какъ мисли прокуратурата при Руссенскій Окръженъ Сждъ, да ли тия нѣща несъставляватъ престжпление на печата; да ли обвинението на една комиссия отъ народни представители въ лжжа, фалшификация, безчестност, недоброевъѣстност и пр. несъставлява ако не повече, то поне юридическото понятие докѣчение, нападение и приписване на опозорителенъ фактъ и най-сѣтнѣ да ли подобни чрезъ печата клевети върху една парламентарна комиссия сж ненаказуеми, когато чл. 5 ал. 2-ра отъ допълненията по печата е повече отъ ясенъ въ това отношение? Ние незнаемъ да ли речената прокуратура се е възползувала въ дадения случай отъ чл. 17 отъ сжщия законъ, нѣ искаме да вѣрваме, че настоящето ни ще я посѣбуди отъ сънѣтъ, въ когото отдавно се е пренесла, защото най-сѣтнѣ въ противенъ случай, не разбираме зашто ни е прокурорскій институтъ въ сждебната ни частъ, ако не да варди да се не нарушава общественото право.

Ние ще почакаме да видимъ г-нъ Прокуроръ, ще вземе ли нѣкакви мѣрки противъ тоя органъ, който постоянно се пѣгани съ псувни противъ правителството и тогава ще поговоримъ по на пространно и за други престжпления, които сж останали тоже безъ внимание.

Било е случаи, когато извѣстни личности въ градъ ни сж подстрекавали турското насѣление да нападне на Градското Общинско управление, нѣ и тѣ сж останали безъ внимание отъ старна на прокуратурата. Ами за погзванието на турския мурачъ?...

До IV Обикновенно Народно Събрание

ДОКЛАДЪ

На Анкетната Комиссия

II. По Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

(Продължение)

Наекоро слѣдъ поеманьето Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла, Подполковникъ Ремлингенъ подчесалъ на Негово Височество слѣдующия докладъ:

На първообразното съ собствената ржжа на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано: „Одобрено АЛЕКСАНДРЪ.“

ДОКЛАДЪ ДО КНЯЗЪТЪ.

№ 5858.

Господарию!

Важността и сложнѣтата на работитѣ по вѣдворнѣето рѣдъ и тишава помѣжду населението въ Калжеството, при твърдѣ неудовлетворителното още състояние на жандармерията, нате органъ за знавање обществена безопасност и тишина, изискуватъ, щото при Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла да се учреди извънредна длжжностъ на единъ чиновникъ за особенни поржчки по полицията. (башъ шиповицъ р.)

Велѣдствие на това чествъ имамъ най-смирнено да моля Ваше Височество, да разрешите да се учреди при повѣреното мѣнь Министерствѣ подобна длжжностъ, и да назначате на тая длжжностъ, уволнений въ оставка подпоручикъ де Колинъи съ годишно съдържане 7200 лева, освѣнъ това, въ врѣмето на командированитѣ, да му се исплащатъ и нжгни разноски по положение споредъ закона на чиновницитѣ.

За съдържаньето на уволнения чиновникъ, както и за други потрѣби за сжщото назначение, изискува се извънреденъ кредитъ отъ четиредесетъ хиляди (40,000) лева, които предъ видъ на това, че статията за екстраординарнитѣ расходи на повѣреното мѣнь Министерствѣ е почти истощена, чествъ имамъ най-поворно да моля Ваше Височество да разрешите, да се ассигнуватъ въ мое распоряжение изъ суммитѣ за извънредни разноски на вситѣ Ваши Министерства, по осемъ хиляди (8000) лева отъ всѣкое едно Министерствѣ. (келепиръ р.)

Ако Ваше Височество одобрявате това мое предложение, то най-поворно Ви моля да благоволите да подпишете приложенний тукъ Указъ.

Съмъ, Господарию на Ваше Височество най-поворенъ и вѣренъ служителъ (подписъ) Управляющій Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла Подполковникъ Ремлингенъ.

София, 19 Августъ 1881 г.

Велѣдствие на тоя докладъ е билъ подвисанъ слѣдующия:

УКАЗЪ

№ 715.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божиата милостъ и народната воля

Няязъ на България

По предложението на Нашѣтъ Управляющій Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 19 тек. Августъ подъ №-о 5858,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Да се учреди при Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла длжжностъта на единъ чиновникъ за особенни поржчки по полицията.

За съдържане на чиновника за особенни поржчки, както и за други специали по полицията потрѣби, да се ассигнуватъ въ распоряжението на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла четиредесетъ хиляди (40,000) лева изъ суммитѣ за извънредни разноски на вситѣ Министерства по осемъ хиляди (8000) лева, отъ всѣкое Министерствѣ.

Съдържаньето на чиновника за особенни поржчки да се числи отъ 1 й тек. Августъ.

Нашѣтъ управляющій Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла се наговарва съ изпълнението на настоящия Указъ.

Издаденъ въ Наший Дворецъ въ София на 19 Августъ 1881 г.

На първообразното съ собствената ржжа на Негово Височество написано: „АЛЕКСАНДРЪ.“

Приподписалъ: Управляющій Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла Подполковникъ Ремлингенъ.

Тѣй, въ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла се съставилъ единъ секретенъ фвндъ отъ 40,000 лева и де Колинъи се назначалъ на длжжностъта чиновникъ за особенни поржчки по полицията съ заплатата 7,200 лева, като билъ снабденъ още сжщия денъ съ слѣдующето „Отворено писмо“, или, както самъ той го нарича въ едно свое писмо, „пълномощно“: „Предявителътъ на настоящето чиновникъ особеннихъ порученій при Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла господинъ подпоручикъ въ оставка, де Колинъи, командирова се отъ мѣнь по служба. Прѣдписвамъ на оситѣ власти да изпълняватъ трѣбованьята на господина де Колинъи, като мои лични приказанья.

Удостоверявамъ съ подписа и приложение правителственний печатъ.

София 19 Августа 1881 год.

Управляющій Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла:

Подполковникъ Ремлингенъ. (герой р.)

Учредяваньето длжжностъта на Колинъи е станжло по рѣшението отъ Министерския Свѣтъ, до коякото може да се сжди отъ слѣдующето писмо:

Секретно.

Министерскій Свѣтъ, № 405, 28 Августъ 1881 год.

Господине Министре.

Имамъ чествъ да Ви съобщж слѣдующето рѣшение, изетановено отъ Министерскій Свѣтъ въ засѣданьето му отъ 10 тек. Августъ т. г., протоколъ XVI:

§ 11, а) Рѣши се да се тури подъ Ваше расположение единъ кредитъ отъ 40,000 лева отъ непредвиденитѣ расходи на вѣреното Вамъ Министерствѣ.

Приемете, моля Ви, Господине Министре, увѣреньето на високото ми почитание.

Подписалъ: за Секретаръ на Министерскій Свѣтъ С. Константиновичъ.

Скоро обаче де Колинъи дошѣлъ въ стжжковенне съ столицната полиция и Подполковникъ Ремлингенъ наложилъ върху негово едно писмо, отирадено до столичния Полициеймейстеръ, слѣдующата резолюция: „предписатъ Господану Колинъи сѣй часъ едати всѣ дѣла въ полицейское отдѣление и прекратитъ всякия сношения съ полицией города Софii и всего Княжества. И подобныхъ уполномочий г. Колинъи не давалъ“. Подписалъ Ремлингенъ.

По поводъ на тая резолюция тогавашний Главенъ Секретаръ при Министерството писалъ на 14 Октомври 1881 годъ подъ №-о 7,294 на г. де Колинъи да предаде дѣлата си, но защо това распоряжение е останжло неиспълнено и рѣченний чиновникъ е продължавалъ и слѣдъ това да занимава длжжностъта си, — не е извѣстно.

Огнositелно дѣятелността и личния съставъ на находившата се подъ вѣдението на г. де-Колинъи тайна полиция въ дѣлата на Министерството нѣма нищо друго, освѣнъ нѣколко равномѣтки за разноскитѣ и нѣколко правилника за полицията, написани отъ него на французски языкъ; нѣ има основание да се предполога, че нито самъ г. Колинъи е вършалъ нѣщо, нито нѣкъ възброяванитѣ, безъ показанье имената имъ, въ равномѣткитѣ му, агенти: I класени, II класени, улични и чиновникъ на пощата сж сжществували. Това явно се вижда отъ слѣдующата

Справка.

Бивший Управляющій Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла Подполковникъ Ремлингенъ съ докладъ отъ 19 Августа мин. 1881 год. подъ №-о 5,842 бѣ молилъ НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО да благоволи да разреши, щото при Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла да се учреди извънредна длжжностъ на единъ чиновникъ за особенни поржчки по полицията и на тая длжжностъ да се назначи уволнений въ оставка поручикъ де Колинъи съ годишно съдържане отъ 7,200 лева. Освѣнъ това, съ сжщиятъ докладъ бивший Управляющій Министерството е ходатайствувалъ да се отпусне въ безочетно распоряжение на Министерството единъ извънреденъ кредитъ

отъ 40,000 лева, (по 8,000 лева отъ всяко Министерство), отъ които да се покриватъ разноситѣ по съдържанieto на де Колинъ и за други по трѣби по сжщото назначение. — Това ходатайство бившиятъ Управляющій Министерството мотивирало съ това, че важноста и сложеността на работитѣ по въдворението редъ и тишина между населението въ Княжеството при твърдѣ неудовлетворителното още състояние на жандармерията, като органъ за запазване общественнойната безопасностъ и тишина, именно изискватъ учреждението на рѣчената длъжностъ. Негово Височество благоволитъ да удовлетвори напълно ходатайството на подполковника Ремлянгена. Вследствие на това де Колинъ вступилъ на длъжностъ, а въ Софийското Къзначество съ расходното списание подъ № 10 217 билъ отворитъ кредитъ отъ 40,000 лева.

Къяви именно обязанности сж биле възложени на де Колинъ, официално азъ незная, понеже това се е държало въ тайна; но той е ималъ няколко съгласовения съ Г-на Николава, Софийскій полицмейстеръ, и послѣднийтъ може да даде свидѣния за дѣйствиата на г-на де Колинъ, точни же свидѣния за това, маслак, може да даде г-нъ Агура.

Изъ кредита отъ 40,000 лева е разнесено до сега за съдържанieto на г-на де Колинъ и негови агенти около 16,000 лева: документитѣ се намѣратъ у г-на Агура. Освѣтъ това отъ горнитѣ 40,000 лева е отпуснато г-ну Неболсину 3,000 лева за лѣтни разноси при завръщане въ Россия, 2700 лева Кюстендилскому окръжному управителю за устройството на пограничнитѣ постове и около 3000 лева на Софийскій полицмейстеръ за покриване извънредни разноси.

Въ заключение считамъ за нужно да прибавя, че подполковникъ Ремлянгенъ едно врѣме бѣше рѣшилъ да уволитъ г-на де Колинъ отъ служба и занимаемата отъ него длъжностъ да се закрие, а прѣдвидѣната сума въ проекта по бюджета за настоящата 1882 год. за съдържанieto на тая длъжностъ да се заличи: по послѣ, по неизвѣстни за мене причини, той отмени това рѣшение. Началникъ на счетовото отдѣление Ал. Ивановъ.

Прилагамъ при настоящето по сжщиятъ предметъ писмо до мене отъ г-на Трудненко.

Ал. Ивановъ.

Г. София, 14 Януарий 1882 год.

Ето и поменуваното въ нея писмо отъ Началника на Административно-полицейското отдѣление при сжщото министерство.

Господине Ивановъ!

Въ административно-полицейското отдѣление вѣма никакви свидѣния за дѣятелността на тѣхъ нарѣченитѣ „чиновникъ особиятъ порученикъ по полицейскимъ дѣламъ“, г-на Колинъ. Има само една прѣписка, която тукъ прилагамъ, отъ която се вижда, че той господинъ се е намѣсвалъ и не въ свои работи, за което бѣше рѣшено отчисленieto му (чети резолюцията), въ какъ се обърна работата и Колинъ остана пакъ — не знае.

Бившиятъ неговъ, по една печална необходимостъ, секретаръ, по име, ако помня добръ, Ебгардтъ, чело-вѣкъ безъ всякакви наклонности къмъ подобна служба, т. е. у такъвъ чиновникъ (той, чини ми се, самъ е побѣгналъ отъ ржцетъ на таква) ето какво по секретъ ми разказа за Колинъ: „сметнитѣ прѣдлагаеми на управляющій, по вѣчето сж лъжливи, тѣхъ улични тайни агенти и два „висшето раз“, за съдържанието на които се отпущатъ пари, освѣтъ единъ съ 200 фр. заплатата, не съществуваатъ. Взетите отъ д-ра Полукетова 200 рубли на заемъ, ужъ за правителствени дѣла, се похарчиха за домашни погрѣбности“. А за дѣятелността му каза: „сугрѣна стане и почне да пие, до гдѣто се напише, лѣгне, наспи се и пакъ пие“. Това ежедневно. Ебхардтъ живѣеше на квартири у Колинъ и се оудваше, какъ съ 600 фр. може да живѣе чело-вѣкъ толкова роскошно, да държи отличенъ конь, да има великолѣпна мебелъ и т. н. *Политно!*

Трудненко

Г. София, 14 Януарий 1882 г.

Сжщеврѣменно съ тая полиция при управленieto на столичния Полицейскій е съществувала и друга, която се е намѣрвала подъ началството на бившия тогава полицейски приставъ Л. М. Хаджиева, койго и самъ фигурира по требователната вѣдомость за м. Октомвриа като агентъ съ заплатата 333 л. 33 ст. въ мѣсеца. За дѣятелността и на тая полиция въ архивитѣ на Министерството вѣма никакви други документи освѣтъ требователнитѣ вѣдомости, въ които фигуриратъ имената на тримата агенти, а именно: Милица Арадиска, Францъ Гець, Шандоръ Швергеръ, и слѣдующата

РАСПИСКА

Долоподписанный Кенлеръ при „Хотель Исваръ“, получихъ отъ Г. Хаджиева въ име награда *двадесетъ* (20 л. 60) лева и 60 стотинки за тайнитѣ свидѣния,

които му ги предавамъ, относительно дѣйствиата на вѣколко лица, които работятъ противъ Правлението на Н. В. Кнзая. 20 й Октомвриа 1881 год. София.

(Подписалъ): Любиславъ Кузмановъ.

Наскоро слѣдъ приемането дѣлата на Министерството, г. Начевичъ, по исканieto на когото, види се, е направена приведената по-горѣ справка, е предложилъ уничтоженieto на тайната полиция съ слѣдующия докладъ:

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано: „одобрено АЛЕКСАНДРЪ.“

ДОКЛАДЪ

До Негово Височество Кнзая.

Мѣ. (нѣма)

Господарю!

Имамъ честь най смиренно да доложу на ВАШЕ ВИСОЧЕСТВО: 1) че съществуващата подъ вѣдомството на повѣренното ми Министерството тайна полиция *до толкова се е разгласила, щото не може вече да постига цѣльта си* и губи вѣдствие на това въ какво значение; 2) че *споредъ диспичитѣ обстоятелства нѣма никаква нужда отъ подобно учреждение* и съществуванieto му само възбужда недоволствие въ обществото; 3) че лицата, на които сж повѣрени длъжноститѣ въ тая полиция, не отговарятъ на назначението си и 4) че похарченитѣ отъ Августъ мѣцъ миналата година до днесъ 24,700 лева отъ асигнованитѣ за съдържанieto на тайната полиция 40,000 лева *составляватъ единъ неизпроизводителенъ расходъ* тъй като отъ дѣйствиата на това учреждение *никакъвъ осязателенъ резултатъ не се вижда.*

Вследствие на всичко горѣизложено, честь имамъ най-покорно да моля Ваше Височество да благоволятъ да разрешатъ: 1) учреждената подъ вѣдомството на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла тайна полиция да се упраздни и 2) остатъкътъ отъ асигнованитѣ за съдържанieto и сумми да остане подъ распоряжение на повѣренното ми Министерството *за извънредни разноси въ екстренни случаи по полицейскитѣ работи*, за които всѣкога да се докладва на Ваше Височество.

Ако Ваше Височество одобряватъ това мое прѣдложение, то най покорно моля да благоволятъ да подпишатъ приложенитѣ тука указъ.

Смѣтъ, Господарю, на Ваше Височество най покоренъ служителъ и вѣренъ поданикъ.

(Подписалъ) Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла:

Г. Д. Начевичъ.

София 29 Януарий 1882 год.

Вследствие на тоя докладъ Негово Височество подписалъ слѣдующий.

УКАЗЪ

Мѣ. (нѣма)

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля Кнзая на България

По предложението на Наштъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 29 Януарий 1882 год. подъ № 0 (нѣма).

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВИВАМЕ:

1). Учредената подъ вѣдомството на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла тайна полиция да се упраздни.
II). Остатъкътъ отъ асигнованитѣ за съдържанieto и сумми да остане подъ распоряжение на това Министерство *за извънредни разноси въ екстренни случаи по полицейскитѣ работи*;

III). Наштъ Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла се натоварва съ изпълнението на настоящия указъ.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано „АЛЕКСАНДРЪ“

(Приподписалъ) Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла:

Г. Д. Начевичъ.

Подиръ тоя докладъ всѣки би трѣбвало да очаква, че тайната полиция ще се унищожи съвършено, но не това е искалъ и не така е постѣпилъ г. Начевичъ.

На 11 февруария 1882 год. той е отправилъ до Финансовото Министерство слѣдующето писмо:

Секретно.

М. В. Д. Огдѣл. Счетно Мѣ 1, Февр. 11 д. 1882 г.

Господину Министру на Финанситѣ.

Негово Височество съ Указъ отъ 29 м. Януарий благоволи да разреша щото 1) учреждената подъ вѣдомството на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла тайна полиция да се упраздни и 2) остатъкътъ отъ асиг-

нованитѣ за съдържанieto и сумми (15,300) лева да остане подъ распоряженieto на това Министерство за извънредни разноси въ екстренни случаи по полицейскитѣ работи.

Въ интересътъ на работата желателно е щото 2 й пунктъ отъ горний указъ *да остане въ тайна*, въ, при съществуващия редъ за извличане парятъ изъ ковчежничеството, тайната въ данния случай *и може да се запази*, понеже паричното искание и извѣстието трѣбва *да минатъ прѣзъ нѣколко чиновници* при това изисква се, щото въ паричното искание да се обозначава, за какъвъ именно предметъ се искатъ парятъ.

За избѣгване на това, честь имамъ да Ва моля, Господине Министре, не намѣрватъ ли за възможно да предложитъ на тукашното ковчежничество да внесе остатъка отъ асигнованитѣ сумми за тайната полиция петдесетъ хиляди и треста (15,300) лева въ Народната Банка въ София, отъ гдѣто повѣренното ми Министерство и ще получава нужнитѣ му сумми, *безъ да обозначава цѣльта*, за която тѣ се предназначаватъ.

Зи послѣдующето моля Ви, Господине Министре, да ме не оставите безъ увѣдомление.

Министръ: Г. Д. Начевичъ.

Гл. Секретаръ: Д. Д. Агура.

Нач. на Огдѣлен. А. Ивановъ.

Като обезпечилъ по тоя начинъ парятъ, той продължавалъ да ги разнося за сжщата цѣль, както се вижда отъ слѣдующитѣ писма и списки:

Конфиденциално.

Министръ на Вѣтр. Дѣла, Мѣ 20, Юлия 21 д. 1882 г

Господину Габровскому Околийскому Началнику

Отъ няколко врѣме насамъ въ повѣреннитѣ Вамъ градъ се прѣскагъ единъ видъ сатири, подъ название „Свобода“ съ съдържане отвратително и пѣлно съ клевети. Въ особености съчинителитѣ на тѣзи сатири си позволяватъ да нападатъ свята и неприкосновенна о-соба на Негово Височество Кнзая. Правителството, като не може да допусте продълженieto на подобни нечестности възлага на Васъ, Г-не Началниче, да слѣдите внимателно за издирванieto какго на автора на сатири-тѣ, така сжщо и на тѣзи, които ги распрѣскаватъ. За постиганieto на това, на Васъ трѣбва да спомогатъ както полицията, сжщо и всякагитъ добри граждани, на които трѣбва да е жалво, *че подобни пасквили се пишхатъ въ тѣхния градъ*. Но за по успѣшното и систематично излѣждане на тѣзи размирици даватъ се на Ваше распоряжение 300 лева, за които ще получите парично искание на Ваше име и ще употребите исключительно въ *наемане вѣрни хора* които да слѣдятъ за това. *За лицата, които ще наемете, както и за наставленията, които ще да имъ дадете, можете предварително да се споразумѣете съ таликашнитѣ граждани: Г-да Х. Манасфовъ и Г. Гаврилова.*

Министръ: Г. Д. Начевичъ.

КВИТАНЦІЯ

За лева 170.

Горнитѣ лева сто и седемдесетъ получихъ отъ г-на Ванкова, Софийскій Полицейскій, жалованието ми за единъ мѣсець и прогонни до градъ Вратца, на длъжностъ да слѣди *тайнитѣ образозмъ* лицата, които подстрекаватъ населението противъ порядъка и правителственихъ распорѣждания, *а особенно дѣйствиата на Драгана Цанкова* по това дѣло. 1882 г. Февр. 16 г. София.

(Подп.) Б П Радевъ (шпиониянъ р.).

Подгвърдявамъ подписа на Д. П. Радевъ (подп.) Полицейскій Ванковъ.

РАСПИСКА

За лева 100.

Горнитѣ сто лева получихъ отъ Господина Софийскій Полицейскій жалванieto ми за мѣсець Февруарий за длъжността, съ която бѣхъ натоваренъ *тайнитѣ образозмъ* да слѣди злодѣйцитѣ, както и ония, които подстрекаватъ населението противъ порядъкътъ

Гр. София 25 й Февруарий 1882 г.

(Подписалъ): *Ив. Юрдановъ* (шпиониянъ р.).

Подгвърдявамъ дѣятелността на подписа: (Подп.) Полицейскій Ванковъ.

РАСПИСКА

За лева 150.

Долоподписанный получихъ отъ Г-на Софийскій Полицейскій горнитѣ лева *сто и петдесетъ* жалованието ми за 25 дена до днесъ по длъжността, която имамъ като бдителъ на неблагонадежнитѣ лица, които се мѣчатъ да работятъ противъ порядъка на правителственихъ распорѣждания. 1882 г. Апрель 8 й день гр. София.

(Подписалъ): П. Д. Черневъ (шпиониянъ р.).

Долоподписанный Сэф. Полицейстеръ удостоверяю, че горѣподписавото лице е дѣйствително Г-нъ Н. Д. Черневъ.

(Подп.) Полицейстеръ, Ванковъ.

РАСПИСКА

Дядо на Господина Д. Агура, Главенъ Секретаръ при Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, въ това, че днесъ 7 Юний 1882 година приехъ триста франка за уплата на вчетото лице за въ Вратца като агентъ полицейски.

Подписахъ: Т. Шв. Николаевъ.

Моля Г-на Агура да

брои тая сума (Подп.) Г. Д. Начовичъ.

Секретно

Соф. Полицейстеръ, No 1,421, Юний 19 д. 1882 г.

До Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Честь имамъ да моля Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла да благоволи и направи надлѣжното распоряждане, за да ми се отпустятъ (1,500 хилядо и петстотинъ лева, израсходвани за обдържане) и извѣстиятъ, испаднали въ града значително число бѣдни черногоорци. (шпивоу р.)

(Подп.) Полицейстеръ: Ванковъ.

Секретаръ: М. Лингоревъ.

За оправдателни документи прагатахъ се три расписки, а именно:

No 1. Х. Костадинъ Х. Петровъ 200 лева.

No 2. Пв. Богдановъ 200 "

No 3. Лука Мартановъ 1,100 "

Всичко 1,500

(Подписахъ.) Ванковъ.

Означенитѣ въ настоящето хилядо и петстотинъ лева получихъ отъ г-на Главния Секретаръ Д. Агура. Гр. София 21 Юний 1882 г.

(Подп.) Ванковъ.

Като оправдателенъ документъ срѣщу паритѣ, пратени на Габровския Околийски Началникъ, комисията намѣри само слѣдующето негово писмо:

Преписъ.

Конфиденциално.

Габровско Околийско Управление № 1727. От томврий 31 д. 1882 година.

До г. Главния Секретаръ при Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Въ отговоръ на прѣдписанието Ви отъ 23 того подъ No 25, имамъ честь да ви уведомя, уважаемый Г-не, че за сега неможа Ви представи оправдателни документи срѣщу полученитѣ 300 лева, защото не съмъ и израсходвалъ, а съмъ ги обещалъ да ги дамъ въ десетъ* когато се открие авторътъ на пасквилътъ „Свобода“, за което ще ви прося да ме уведомяте като въ какъвъ смисълъ да се оправдаватъ съ оправдателни документи, ако би са случило да израсходвалъ отъ тѣхъ, съ което да не може се открие цѣлтъ или въ Слѣдствата Палата, още повече, че по никою начинъ не е възможно да се завѣрять отъ Габровския Град. Общ. Сѣвътъ, въ което учреждение ни най малко имамъ довѣрие.

П. Д. Окол. Началникъ: Найденовъ.

Освѣтъ разнесенитѣ пари за съдържанieto на г. Колинъ заедно съ агентитѣ му както и за останалитѣ горѣказани лица, изв. кредита за тайната полиция съ дадени още: а) на бившия Царибродский Околийски Началникъ за издържане трима тайни агенти 737 лева; б) на сѣщитѣ агенти отъ Царибродската околия 260 л. в) на бившия Пльвн. Окр. Управитель Джабаровъ за тайни агенти по издирване кражбитѣ 163 л. 35 ст.; г) платени даденитѣ на В. Чокоевъ 142 л. отъ Русевский Окр. Военски Началникъ за доставенитѣ на послѣдния вѣнски секретни свѣдения, както се вижда отъ слѣдующия рапортъ:

Преписъ

Секретно.

Русевский Окр. Военский Началникъ, 31 Юний 1881 год. No 529, гр. Руссе.

Г-ну Чрезвычайному Няжескому Комиссару Нижне-Дунайской Области.

РАПОРТЪ.

Секретныя донесения Управляющему Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ за No 54, 55 и 57 были мною сдѣланы, во време Вашего отсутствия на основани свѣдѣній, собранныхъ Чиновникомъ Иностранной корреспонденции здѣшняго Окружнаго Управления, г. Чокоевымъ, который нѣсколько разъ для этого ѣздилъ въ Журжево и прожилъ 5 дней въ Бухарестѣ, почему мною и было ему дано изъ своихъ средствъ соротъ серебряныхъ рублей на расходы Имяю честь просить Васъ, Господинъ Подполковникъ, о возвратѣ мнѣ этой суммы и прилагаю при семъ расписку г. Чокоева.

(Подписахъ) Русевский Окружный Военский Началникъ Капитанъ Каменский.

д) Дадени на вѣного Михайлова неизвѣстно зашто 400 лева; е) на вѣного си Пв. Димитрова 600 лева; ж) на вѣного М. Стефановича 200 л.; и) на вѣного П. Тодорова 400 л.; к) на Найденова 200 лева; л) дадени Т. Николаеву 1200 лева заплата по длѣжността му съвѣтничъ полицейстера, която неизвѣстно кога и какъ е учредена; м) платени 500 лева за парадна униформа на сѣщия; н) разнесени 5516 лева по разбойничеството; о) дадени вѣному Османъ бюу за издаване съчинението му 2600 и други вѣкои.

(Свѣдѣна.)

Руссе 7 Мартъ 1885 год.

Г-не Редакторе!

Въ 1-й брой отъ издаваемий тукъ в. „Славянинъ“ редакторътъ му като говори върху дѣятелността на туканитото Българско-Македонско Благ. Дружество прибавя, че дружеството предрешило да поддържа в. „Славянинъ“ и още, предрешило да поддържа апостоли (!?) въ Македония. Не искамъ да скрия, че това произведе негодувание въ дружеството и за да се освѣтли почитаемата публика въ сѣщността на работата, счетохъ за нуждно да ява слѣдующето:

1.) Дружеството не е предрешило ни то ще предреша да поддържа в. „Славянинъ“, както се мисли-материално, освѣтъ да му помага въ распространение вѣстника му.

2.) Дружеството никакъ не е поставявало и предрешавало да испраща апостоли въ Македония, ни то така безсмысленно ще се завземе за тѣзи важна работа, която не така само съ хвалби бива сполучлива.

Наистина много распалени българи отъ тукъ и Романия, развълнувани отъ днешното положение въ Македония, просятъ разрешение отъ дружеството за да се стѣкхтъ на помощъ на своитѣ братия, но подирното строго имъ е отказвало, като ги увѣрява, че дружеството не се занимава съ подобно предприятие. Тѣзи е истината.

Единъ членъ отъ дружеството.

гр. София 1 Мартъ 1885 год.

Г-не Редакторе!

Най убѣдительно Ви моля дайте мѣсто въ страницитѣ на вѣстника Ви, на слѣдующето ми:

Много пъти са е писало въ уважаемиятъ Ви вѣстникъ „Славянинъ“ за неспособността, на нашия началникъ станции — г. Обретенова. Сега, обаче, г. Обретеновъ самъ излиза да докаже своята босота, чрезъ настоящиятъ си:

СОФ. Т. П. СТАНЦИЯ

Присагъ по чиновницитѣ отъ

№ 257

Февруарий 23 день 85 г.

гр. София.

Софийската Т. П. Станция.

Постѣпили ся усни заявления че вѣкои отъ Г. г. телеграфнитѣ чиновници, като отваряли прозорцитѣ отъ стаята гдѣто са занимаватъ ученицитѣ, позволявали си съ разни знакове и неприлични думи да докажхтъ честта на съвѣдитѣ.

Чрезъ това си скандално повѣдение тия, които се вършели подобни дѣния онжаватъ освѣтъ себе си и нашето вѣдомство, и слѣдователно ставатъ виновни да се характеризиратъ телеграфнитѣ чиновници за безнравствени, вѣщо нежелателно отъ менъ и отъ по голѣмта часть на служителитѣ (чиновницитѣ) при повѣрената ми станция. *)

Като слобцавамъ на Г. г. чиновницитѣ горѣизложеното, не считамъ за излишно да имъ повтора че подобно повѣдение не имъ прави честь и не може да имъ бжде простено по улицитѣ, нежели въ храмътъ на самата станция (ани. стая), и че за въ бжде строго ще са наказватъ онези, които втрѣхтъ подобни дѣла въ станцията.

Закона за чиновницитѣ чл. 50 предписва наказание съ отчисление за подобни дѣла, това да го иматъ предъ видъ господа чиновницитѣ.

Искамъ да вървамъ че за въ бжде нѣма да се случватъ подобни дѣла осждителни отъ благонаравнето и доброто въсцитанне.

*) Думитъ „менъ“ и „ми“ въ първообразиятъ приказъ който е написанъ съ собствената рѣка на г. Обретенова, първоначалнитѣ имъ букви са главни!

Като предпазительна мѣрка предписвамъ: за въ бжде долнитѣ прозорци въ никою случай и подъ никакъвъ предлогъ да не се отварятъ, обаче ако се осѣща нужда за променение на въздуха, тогава съ знанието на старшитѣ можхтъ да се отварятъ горнитѣ прозорци, а въ никакъвъ случай долнитѣ.

Визлагамъ на Г. г. старшитѣ да бджтъ строго за съблюденie горнитѣ предписания.

Г. г. чиновницитѣ да прочетхтъ настоящето и за свѣдение да се распишатъ.

гр. София 23 Февруарий 1885 г.

Началникъ на станцията Д. Д. Обретеновъ.

Не искамъ да критикувамъ този оригиналенъ приказъ, защото, както виждате, той стои много по-долѣ отъ всякаква критика. Щѣ напомня само, че го четоха женигѣ (контъ господъ наспоряли въ нашата станция) и отказаха да го распишатъ. . . . Архивата ще бжде честита да даде мѣсто на това гениално произвѣчение; датата — 23 Февруарий 85 г. — ще земе видно мѣсто въ Българската лѣтописъ; телеграфнитѣ управители ще са гордѣять и съ шрътъ ще показватъ на този великанъ — приказистъ; и, най сѣтъ. всѣки ще има право да завижда на Софийскитѣ телеграфисти, че обстоятелствата са ги надарили съ такъвъ доблестенъ герой — началникъ!

Не зная какъ, въ възпросиятъ приказъ е изхвъркналъ изъ канцелярията на апаратната стая и е нацналъ въ канцелярията на г-на Министра на Външитѣ дѣла, и то съ бѣлѣжка, която съдържала молба: да ни отърве отъ това нещастно сѣщество, което днесъ е прѣдставитель на столицната Тел. Поч. Станция!! Г-нъ Министръ прѣпраща приказътъ въ Тел. Поч. управление за изслѣдание. Въ тукъ е смѣшното. Досегашната комедия се обръща въ трагедия; г-нъ Обретеновъ, за да ся покаже още по-глупавъ, отива въ управлението и почва да плаче! . . .

Съ възвръщанята, отъ г-на Министра, приказъ, казватъ, че имало е едно анонимно писмо подъ заглавие: „симпатиченъ (!) приказъ“, въ съдържанieto на който, за честь и слава на г. Обретенова, бѣшели думатъ: „като прѣдпазительна мѣрка предписвамъ: телеграфиститѣ да ходятъ жумишкомъ по улицитѣ“. И всичко това, по всѣка вѣроятность, е като подигравка на г. Обретенова. Въ която гостинница и да влезете, ще чуете думатъ адресирани на гостинничара, че на основание чл. 50 отъ закона за чиновницитѣ, трѣбова да не отваряте прозорцитѣ и да снимате завѣнитѣ! По тая причина и азъ имамъ честта да прѣпращамъ възпросиятъ приказъ на всичкитѣ учреждения за свѣдение и ржководство.

Нѣ, да оставимъ това на страна и да дойдемъ до сериозното. Г-нъ Захаревъ и г-нъ Николаевичъ ся являли въ канцелярията на нашия прѣсловутъ шефъ и почватъ да викатъ, единъ по единъ, телеграфиститѣ за да ги изслѣдватъ. Въпроситѣ, които задаваха тѣзи телеграфни управители — слѣдователи, биле своеобразни. И какво не направихъ тѣзи хорица! При всичкото имъ увѣрение, че не биле сѣдни, че ненасилвали, че непинамъ какво, че не знамъ що; при всичкото имъ горѣщо желание да откриятъ вѣщо въ полза на любимиятъ имъ Обретенова, — не можаха да издирятъ нищо и си отидоха нажалени. То асж и не можаха да узнаятъ вѣщо отъ тѣзи, които не можхтъ да знаятъ, или не знаятъ нищо.

За слѣдствието, ако стане нужда, ще Ви пиша.

Единъ телеграфистъ.

Г. Редактору на в. „Руссе“.

Въ брой 48 отъ 23 февруарий на вѣстникътъ си помѣти ли сте една дописка отъ градъ ни, въ която се нападаме съ мой чиновникъ П. Дейновъ. При всичко, че нападенията, които се сплитъ върху ни, незаслужватъ рѣшително никакво внимание, понеже въ тѣхъ нѣма вѣщо, което да почива на основна почва и подкърпено съ нуждитѣ за всѣко едно обвинение аргументации, и при хвърленето най бѣгълъ погледъ хвърля се въ очи, че тѣ най рѣдеозно доказватъ че писачитѣ имъ се до толкова невѣжествени и глупи, щото незнаятъ още, че повишение и закривание постовитѣ сж двѣ вѣща противоположни, азъ пакъ ще си позволя да ги опровергая, понеже лѣжитъ и глупоститѣ ако не се опровергаятъ, хората почнуватъ да ги глѣдатъ съ омибрира на истинността, да ги зематъ повече отъ чиста монета, прѣдварително като уважа какви са личноститѣ, които ви имате за корреспонденти.

Първата личностъ отъ тѣхъ а именно В. Недевъ е тзи личностъ, които прѣди нѣколко време обкради дюкяна на Пв. Стояновъ и велѣдствие за което бѣ обѣсенъ надолу главата; въ време на солдатството си за крадени казеони вѣщи седѣза всичкото време въ затвора, този сѣщия окради окржния сѣвътъ, за което бе отчисленъ и което може да се види отъ приказа, който бе обнародванъ въ брой 83 на в. „Славянинъ“.

А втората личностъ Магловъ е съ такова каино минало и сегашно, щото человекъ вижда себъ си като

въ Лаберицъ, отъ гдѣ да почне до гдѣ да свърше, но азъ ще окажа само на най-крупнитѣ; кореспонденцията въ Моголовъ е исклучително отъ Тестеджа мой, отъ Инспектора по причина извършване Содоми грѣхъ съ Пчеларъ си; послѣдствие на развратно повѣдение и отъ с. Девня го изгониха съ камани, въ с. Писанци (Разградско) за безнаравственостъ еднѣ затворенъ вѣколко врѣме затворенъ въ хамбара; въ Ново село когато го осѣдѣха за неприлично повѣдение се призналъ предъ тамошния Мироний сѣдия, че се намиралъ винаги въ невормално положение, за което съществува протокола и пр.

Сега да се обърнемъ къмъ писаното имъ. Найна прѣдъ казватъ, че постоитѣ ни се закриватъ и вслѣдствие за това, запѣли съ тълпани, цигулки и други видѣ армонии; постоитѣ ни не се закриватъ, защото азъ си сѣда тука, а чиновника ми П. Дѣяновъ се повишава а колбото за пѣнието имъ ще кажа това, че са тѣхни голи цинаци, които ставатъ винаги съ хора, които са болни въ мозакътъ, иначе казано когато се намѣрватъ винаги въ невормално положение каквито са тѣ.

При това притурятъ и това, че Провадийскитѣ днешни търговци се зарадвали, като се ужъ извѣстили за премахването ни. Нѣма находици се винаги въ невормалното положение иматъ тая гражданска доблестъ да уважатъ тия търговци, които се ужъ раждали за премахването ни, което съществува само въ тѣхнитѣ болни мозаки, ний можемъ практически да ги увѣримъ, че тукашнитѣ не само търговци, но и всички граждани питаятъ такава любовъ къмъ насъ, щото често са ни казвали когато чува, че ще бъдемъ прѣместени по причина на повишане, вѣщо съвсѣмъ резонно и справедливо, защото както азъ тѣй, също и чиновника ми Дѣяновъ, служимъ отъ самото начало по Т. П. вѣдомство, да просятъ отъ надлежното мѣсто да не ни прѣмѣстватъ. Ако има единъ двама граждани може би недоволни отъ насъ, гдѣто неспрѣтлаваме за беззаконитѣ имъ дѣйствия, това не значи, че много. Но кой знае като хора болни въ мозака, да мислятъ, че „двама и много“ сѣ напълно тождествени; най сѣтне гдѣто казватъ, че си дигнали доврѣето къмъ насъ вслѣдствие на което испращали чрѣзъ Варна писмата си, е такава перемислална и четиригълна лъжа, която може да пускатъ само хора болни като тѣхъ въ Мозака, понеже ни единъ не се е усумнилъ въ честността, нито пъкъ ний ще си позволимъ да направимъ подобно вѣщо, съ каквото тѣ се мъчатъ да ни обвинятъ, повѣже ний много добръ вземъ службата си и законитѣ, у които трѣбва да се предържаме при совѣстното и всилниене.

А колкото за допълнението, което ви правитъ на дописката като казвате, че съмъ братъ на днешния министръ на Правосъдието и като такавъ ще бѣдъ назначенъ на друго мѣсто на по висока служба за да можа и тамъ да компрометирамъ единичното наше учреждение телеграфа и пощата, неможа да не са насмѣя презгласъ на саперничеството ви по невежество и глупавщина съ вашитѣ кореспонденти, понеже азъ не съмъ братъ на днешния министръ на Правосъдието и че управленнието ма знае много по добръ отъ тебѣ, за това ми е и по вѣрвало управленнието на стациитѣ въ градоветѣ: Ловечъ, Орхание, Орѣховица, Кессарево, Търново и пр.

Въ заключение, неможа да не съжаля за гдѣто сте имали навивността да дадете вѣрностъ на свѣдение що ви доставитѣ, хора крадци и луди, но впрочемъ подобно любите.

г. Провадия 26 февруарий 1885 г.

Ст. Радославовъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ

Днесъ третий Мартъ 1885 год., Ний долоподписавнитѣ жители изъ Ново село и жителитѣ отъ селата на Ново селската околия Варненский округъ, на брой 550 души като са събрали въ дворѣтъ на Народното ни училище на митингъ подъ предѣтелството на г-на Ангелъ Златевъ и членоветѣ: Миху Рачковъ, Добри Жковъ, Слави Атанасовъ, Халилъ Котили, Сали Памовъ, Х. Исмаилъ Зелевъ и секретаръ Маринъ К. Шишковъ за да размислимъ и обсъдимъ политическитѣ ни работи, особено повѣдението на съединената опозиция, и като имаме прѣдъ видъ:

1) Тѣй като съединенитѣ консерватори и данковци сѣ направилъ съзаклатие да противодействуватъ по вай-скавдалиновъ начинъ на днешното избрано изъ срѣдата на народѣтъ ни правителство;

2) Като употрѣбаватъ всевъзможни интриги прѣдъ Негово Височество, за да растури Народното ни събрание и да сваля настоящето ни либерално правителство, което отири тѣхнитѣ оиропастигелни дѣйствия и огромнитѣ имъ злоупотребления съ народнитѣ пари;

3) Като знаемъ тѣзи ниски хора (съединенитѣ консерватори), че всякога сѣ били за пакостъ и вѣрда на нашия народъ, и

4) Като виждаме, че сегашното ни либерално правителство е единичното, което ще урѣди и въздигне прѣстрижа на младата ни държава вътрешно и външно, едвогласно опрѣдѣлихме и рѣшихме:

Русчувъ Скоро-печатница на в. „Славянинъ“

1) Да гскажемъ телеграфически прѣдъ Негово Височество любимия ни Князь, извѣрѣдната си благодарностъ спрямо IV-то обикновено Народно събрание за неговата огромна и плодотворна дѣятелностъ и пълното си довѣрие къмъ сегашното ни либерално правителство и го молимъ да не слуша мюезвирскитѣ интриги на съединенитѣ Консерватори — Данковци.

2) Да помолимъ гдѣто трѣбва за отдаванетоъ подъ сѣдъ и наказанието на злоупотрѣбителитѣ народната пара въ едно най-кратко врѣме, и

3) Уполномощаваме Г-на Предѣтателя на бюрото Ангела Златевъ, да съобщи настоящето гдѣто трѣбва. На първообразното подписаха Предѣтателя на бюрото: Ангелъ Златевъ.

Членове на Бюрото: Добри Жковъ, Слави Атанасовъ, Сали Памовъ, Халилъ Котили, Х. Исмаилъ Зелевъ и секретаръ Маринъ К. Шишковъ.

Вѣрно съ първообразното Секретаръ на Бюрото: К. Шишковъ.

Съобщаватъ изъ Лондонъ, че преговоритѣ мѣжду Англия и Россия още са водили за Авганистанъ и че имало опасностъ да стане сблъсквание.

В. „Свирка“ спира издаванетоъ си, безъ да изложи причинитѣ.

Извѣстиятъ изъ Албания, че вѣстанитѣ въ околноститѣ на Призрѣнъ и Косово се уголѣмнявало. Мѣжду вѣстанитѣ и турекитѣ войски станали вѣколко сблъсквания.

Съобщаватъ ни изъ много мѣста, че свещеницитѣ биле рѣшени да не служатъ въ църквитѣ и да неизвършватъ никакво Богослужение, ако не имъ се дадало добавъчното възнаграждение.

Опозорената опозиция рѣшена веднѣжъ да води „чанкжиска политика“, тя се стреми съ всичкитѣ си сили да изпълне въ точъ това си рѣшение! Земпете послѣдния брой 101 в. „Срѣдецъ“ и ще видите чудеса! Псувши хамалски, лъжи опасати! Пропада България за тия, които неможатъ днесъ да бъркатъ до лакте въ държавната каса!

Въ градъ ни на 7 того почина Икономъ попъ Петръ К. Арнаудовъ.

Консерваторитѣ прѣскаатъ слухове, че имали окръжно отъ своитѣ главатарни въ София, че ужъ г. Сукпаровъ станалъ тѣхенъ! Нѣма съмнѣние, че и това се върши съ задня цѣль. Г. Сукпаровъ нѣма отъ Папата нишацъ и той на да ли ще въприеме да стане измѣнникъ на своитѣ пачала и да подкрѣпя крадцитѣ и узурпаторитѣ.

В. „Срѣдецъ“ защитава Начовича че не билъ крадецъ! Вижда са, че тия хора не сѣ прочели докладитѣ на анкетната комисия, иначе не разбпреме, какъ може да се защитава единъ човѣкъ, който е прѣскаалъ толко съ немилостиво народната пара.

В. „Свирка“ съобщава, че М. Сарфовъ билъ назначенъ въ административния свѣтъ на банката. Ако е това истина, ние незнаемъ какво да мислимъ за тѣзи постѣпка на днешния кабинетъ. Не уже ли нѣмаше друго лице, на което имѣто да не фигурира въ докладитѣ на анкетната?

Сичко, което съобщава в. „Срѣдецъ“ за въ полза на г. Сукпарова пзлиза лъжа. Г-нъ Сукпаровъ, не е внасялъ въ Министерский Свѣтъ предложение за назначението на Хр. Иванова за Со-

фийски градоначалинъ. Срамъ за тия хора, които лъжатъ свѣта.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Съгласно чл. 3-й отъ „Закона за публичнитѣ търгове“ 5-й пѣши Дунавский полкъ презъ настоящето си обявва на интересуещите се че на 10-й Априлий мѣсець тая год. въ 9 ч. сутрѣнта въ помещението на полковата канцелария ще стане търгъ за доставката за долнитѣ чинове на 1-ва и 2-а дружина отъ 5-й Дунавский полкъ и Пионерната дружина агнешко и овнешко месо.

Подробни свѣдения и поемнитѣ условия могатъ да се видятъ въ полковата канцелария всѣкий присѣственний день отъ 9-тъ до 12 часа прѣди пладне и отъ 3 до 5 часа подиръ пладне.

Окончателна перетържка ще стане на 13-й Априлий въ 10 ч. сутрѣнта.

Г. г. Конкурентитѣ трѣба за участие въ търга да внесатъ залогъ въ количество на 1000 лева.

г. Руссе 6 день Марта 1885 г.

Командиръ на полкѣтъ Подполковникъ: Федоровъ.
Завѣдывающий на Домакинството Капитанъ Федий.
3—1 Дѣловодителъ В. Юдинъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Съгласно чл. 3-й отъ „закона за публичнитѣ търгове“, 5-й пѣши Дунавский полкъ презъ настоящето си обявва за знание на интересуещите се че на 10-й Априлий мѣсець т. г. въ 9 ч. сутрѣнта въ помещението на канцеларията на 3-та дружина въ градъ Сицистра ще стане търгъ за доставката на долнитѣ чинове отъ тая дружина говеждо, агнешко и овнешко месо до 1-й Януарий 1886 година.

Подробни свѣдения и поемнитѣ условия могатъ да се видятъ въ канцеларията на 3-та дружина всѣкий присѣственний день отъ 9 до 12 ч. прѣди пладне и отъ 3 до 5 ч. подиръ пладне.

Окончателна перетържка ще стане на 13-й Априлий въ 10 ч. сутрѣнта.

Г. г. конкурентитѣ трѣбва за участие въ търга да внесатъ залогъ въ количество на 500 лева.

г. Руссе 7 Мартъ 1885 год.

Командиръ на полкѣтъ, Подполковникъ Федоровъ.
Завѣдывающий на Домакинството Капитанъ Федий.
3—1 Дѣловодителъ В. Юдинъ.

Руссенский Окръженъ Сѣдъ

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Обявва се за знание на интересуещитѣ са, че Руссенский Сѣдъ-бенъ Окръжъ се раздѣля на петъ участци за Сѣдебн. Прѣсгави, а именно: I-ий Руссенско-Градский; II-ий Руссенско-Градский Мироний; III-ий Руссенско-Околнийский съ сѣдалища въ гр. Руссе; IV-ий Тутраканско-Балбунарский съ сѣдалище въ гр. Тутраканъ и V-ий Бѣленский съ сѣдалище въ гр. Бѣла. Канцелариятъ ще се отворени отъ 8—12 часа прѣдъ пладня и отъ 2—6 послѣ пладня.

Гр. Бѣла, 7 Мартъ 1885 год

Предѣтатель: Н. П. Божковъ.

Секретаръ: Д. Канчевски.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Търси се единъ човѣкъ, който да купи или наемне на своя смѣтка, стока-та отъ сладкарницата на покойния Христакъ Ганевъ въ Руссе съ всичкитѣ ѣ принадлежности. Исплащането си позволява на срокове, за което желающитѣ ще се споразумѣятъ съ Юрданъ Ганевъ.

1—3

Въ Скоро-печатницата на в. „Славянинъ“ пристигнахъ нови „Визитъ карти“ разни видове, бои и краски. — Особено красиви карти за сгодяване и вѣнчаванье. Желающитѣ да имъ са отпечататъ, могатъ да се отнесатъ съ едно отворено писмо до печатницата въ Руссе.

Редакторъ издатель Т. Х. Стамчевъ.